

## Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.211/2013/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év március hó 27. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

### **végzést:**

A nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmára vonatkozó kötelezettség megszegésének büntette miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. év március hó 1. napján kelt 2.B.59/2012/14. számú ítéletét **helybenhagyja azzal**, hogy a vádlott magyarországi tartózkodási helye pontosításra került.

A másodfokú eljárásban felmerült 13.169 (tizenháromezer-százhatvankilenc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s :**

A Fővárosi Törvényszék 2013. év március hó 1. napján kelt 2.B.59/2012/14. számú ítéletével a vádlott bűnösségét nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmára vonatkozó kötelezettség megszegésének büntetében [Btk. 287. § (1) bekezdés] állapította meg, ezért őt 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 2.000 Ft-ban meghatározva. Rendelkezett az így kiszabott összesen 500.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak fogházbüntetésre történő átváltoztatásáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott felmentés céljából, míg védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése, valamint a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása érdekében jelentett be

fellebbezést. A védő a Fővárosi Ítéltáblához 2014. január hó 31. napján érkezett beadványában a fellebbezését fenntartotta, hangsúlyozva, hogy álláspontja szerint az elkövetéstől számított 16 év után a védenca terhére rótt bűncselekménynek nincsen társadalomra veszélyessége, ezért a kiszabott pénzbüntetés eltűzött.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.445/2013/1-I. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárást perrendszerűen folytatta le, a megállapított tényállás megalapozott. A törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget téve okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére és helyesen járt el, amikor az elkövetéskor hatályos büntetőtörvénykönyvet alkalmazta. Törvényes az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott pénzbüntetés is. Az ügyészi álláspont szerint a büntetés enyhítését célzó védelmi fellebbezések eredményre nem vezethetnek, az elsőfokú bíróság járulékos rendelkezései is törvényesek. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a fenti átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 360. § (4) bekezdése alapján az ügyet tanácsülésen intézze el.

A másodfokú bíróság az ügyet tanácsülésre tűzte ki, és mivel a nyilvános ülés kitűzését senki sem kérte azt tanácsülésen bírálta el.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletét, és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával járt el.

A Fővárosi Törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének is teljességgel eleget tett. A beszerzett és értékelési körbe vont bizonyítékokat logikusan értékelte és mérlegelte. A Be. 4. § (2) bekezdésében foglalt in dubio pro reo elv figyelembe vételével, helyesen járt el amikor Ócsai Attila eseti szakértő 2011. június hó 23. napján kelt írásbeli és a tárgyaláson is fenntartott szakvéleményére alapította az ítéleti tényállást.

A vádlott alapvetően a tudattartalom hiányára alapozva terjesztett elő védekezést, amelyet a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok és a szakértői vélemény is megcáfolt. Az iratokkal egyezően utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy az inkriminált eszközök semmiféle kísérő okmánnyal nem rendelkeztek, a csomagolás szakszerűtlen volt, és ez eleve lehetetlenné tette, hogy a vádlott a megfelelő importigazolást beszerezhesse. A védői felvetésre figyelemmel szükséges azt is rögzíteni, hogy törvényesen hivatkozott a Fővárosi Törvényszék arra, hogy a

kérdésszerű termékek nemzetközileg ellenőrzött, illetve engedélyköteles volta független a műszaki státuszuktól (üzemképességüktől, legális felhasználhatóságuktól).

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által helyes mérlegeléssel megállapított tényállás hibátlan és hiánytalan, ezért a Be. 351. § (1) bekezdése alapján irányadó volt a felülbírálat során.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekmény jogi minősítése is törvényes.

A törvényszék a jogszabályoknak megfelelően járt el, amikor az elkövetéskor hatályos Btk. (1978. évi IV. törvény) rendelkezéseit alkalmazva bírálta el a történeti tényállásban leírt vádlotti cselekményt. Helyes indokokkal támasztotta alá, hogy az elsőfokú elbíráláskor hatályos törvényi rendelkezések nem üresítették ki a büntetőjogi védelmet, azonban az elsőfokú elbíráláskor hatályos anyagi jogi szabályok alkalmazása szóba sem kerülhetett, hiszen az akkor hatályban lévő 1978. évi IV. törvény 263/B. § (1) bekezdés b) és c) pontjában írt bűncselekmény büntetési tétele magasabb volt, mint az elkövetéskor hatályos bűncselekményé.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2012. évi C. törvény (új Btk.) 2013. július 1. napján történő hatályba lépésére figyelemmel vizsgálta az új Btk. 2. § (2) bekezdésére tekintettel, hogy helye van-e a cselekmény másodfokú elbírálásakor hatályban lévő új büntetőtörvény alkalmazásának. Ennek során megállapította, hogy a másodfokú elbíráláskor hatályos új Btk. 329. § (1) bekezdés a) pontja teljességgel lefedi azt az elkövetési magatartást, amelyre tekintettel a vádlott büntetőjogi felelősségét az elkövetéskor hatályos törvény szerint megállapította az elsőfokú bíróság. Rögzítendő az is, hogy a keretdiszpozíció tartalmát kitöltő igazgatási norma tekintetében is változás következett be az elkövetés és az elbírálás között. Ez a változás azonban a vádlott büntetőjogi felelősségére semmilyen kihatással nem volt, mivel a 2012. január 1-jétől hatályos 160/2011.(VIII.18.) Korm. rendelet az elkövetéskor hatályos rendeletekkel azonos tartalommal írja le az engedélyköteles eszközöket. A másodfokú eljárásban az új Btk. alkalmazására azért nem kerülhetett sor, mert az új Btk. 329. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a szerint minősülő haditechnikai termékekkel vagy szolgáltatással visszaélés büntetése kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, míg az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 287. § (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmára vonatkozó kötelezettség megszegésének büntetése öt évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett.

Az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette tehát a vádlott terhére rótt bűncselekményt, és a cselekmény minősítését alátámasztó jogi indokok is mindenben helytállóak.

A Fővárosi Törvényszék a büntetés kiszabása során valamennyi súlyosító és enyhítő körülményt felsorolt, és azoknak megfelelő nyomatékot tulajdonított.

Törvényesen járt el, amikor az 1978. évi IV. törvény 87. § (2) bekezdés e) pontjának alkalmazásával, az 51. és 52. § rendelkezései alapján a vádlottal szemben pénzbüntetést szabott ki. Az 5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt megvalósító vádlottal szemben büntetés helyett intézkedés alkalmazására törvényi lehetőség nem volt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének járulékos rendelkezései is törvényesek.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján - annak helyes indokaira figyelemmel - helybenhagyta azzal, hogy a másodfokú iratok tartalmának megfelelően a vádlott tartózkodási helyét pontosította.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) és a Be. 339. § (2) bekezdésén alapul.

**Budapest, 2014. év március hó 27. napján**

**. Lassó Gábor s.k.. Ujvári Ákos s.k.. Fatalin Judit s.k.**

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2.B.59/2012/14. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.211/2013/8. számú végzésben írt pontosítással 2014. március hó 27. napján a vádlott tekintetében jogerős és végrehajtható.

**Budapest, 2014. március hó 27. napján**

**Dr. Lassó Gábor s.k.**

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Kállai Zoltán

írnok